

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

מרדכי והמן

ויספר המן לזרש אשתו ולכל אוהביו את אשר קרהו

מה היה צריך המן לספר ולחדש לקרוביו?, וכי לא שמעו את ששמעה העיר שושן כולה?

ה"בן איש חי" מבאר זאת ע"י משל: אדם אחד ראה אבן טובה ויקרה עד למאוד, הנתונה בכתר המלך. חמד האיש את האבן, וחיבל תחבולות שונות כיצד יוכל לגונבה.

ריגל אחר מנהגיהם של שומרי המלך, ובחן את זמני החלפת המשמרות. שירטט האיש לעצמו את כל דרכי ההגעה לארמון ואת דרכי המילוט האפשריות. ולאחר תכנון מדוקדק יצא באישון ליל אחד לבצע את זממו השפל.

עבר האיש מגג לגג, ממרזב למרזב, דילג וקפץ קפיצות, שיש בהם משום סיכון נפש. ולאחר מאמץ רב מצא את עצמו בחדר הארמון בו מונח כתר של המלך.

בתוך זמן קצר ניתק את האבן היקרה ממקום תושבתה, הניח אותה בכליו, ויצא להימלט על נפשו. ביציאתו, שוב סיכן את עצמו בהליכה מסוכנת על הגגות והגדרות הגבוהות, ולאחר כמה זמן מצא עצמו צועד בבטחה ברחובות העיר הנמה.

כשחש עצמו בטוח, הרגיש צורך עז להביט באבן היקרה והנפלאה, ואף שהיה בדבר סיכון רב, הוציא אותה מחיקו והביט בה אל מול אור הירח, כדי להבחין בגווני האור המשתקפים בה.

כל כך היה שקוע באבן היקרה, עד שלא שם לב, כי שונאו בנפש מתקרב ובא מאחוריו. שונא זה לא התמהמה, אלא, חטף את האבן היקרה במהירות מידו, וברח. הצטער האיש מאד עד שנפל מתעלף.

כעבור זמן לא רב, מצאוהו עוברי אורח משכימי קום והביאוהו אל ביתו, שם סיפר בחשאי לבני ביתו את כל הקורות אותו וסיים ואמר: לא די שסיכנתי את נפשי, אלא, כאשר חטף ממני שונאי את האבן, נמצא שסיכנתי נפשי עבורו, לא אוכל לשאת זאת!

כך גם הנמשל, כששאל המלך אחשוורוש את המן: "מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו"? אמר המן בליבו: "למי יחפוץ המלך לעשות יקר יותר ממני?! ואמנם, התאוה המן הרשע ללבוש את בגדי המלך ולרכב על סוסו של המלך, אלא, שבבקשה היה סיכון רב, כי המלך עלול לחשוב את הדבר כבגידה במלכות ולהוציאו להורג. אלא, שהמן חמד בכל ליבו את הדבר, עד שהעז וביקש: "יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך וכו' והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו"

והמלך שמע את הדברים ואמר: "מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברתי, ועשה כן למרדכי היהודי!"

דבר זה סיפר המן לכל אוהביו ולזרש אשתו: לא רק שסיכנתי את נפשי ובקשתי מאת המלך את כל הכבוד הגדול הזה, אלא, שלבסוף, הוא ניתן לשונאי הגדול!

פורים שמח

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת